

ga Slovenci, to je, večina Slovincov (vsim nihče ne more vgoditi) razumejo. To terja še clo gosp. Matija Majer za državni zakonik v svojim sostavku „Ilirsko-slavenski jezik“. Toraj še enkrat prosimo: po slovensko! kakor nam slovnica Vodnikova, Kopitarjeva, Metelkova, Murkotova, Potočnikova, Muršecova, Malavašičeva, Janežičeva veléva, ki niso oblik po svoji glavi delali, ampak jih iz naroda vzeli. (Konec sledi.)

Novičar iz Ljubljane.

Naša kosarna in vojaška bolnišnica ste še zmirej polne bolnih vojakov; v kosarni jih je toliko, de jih veliko po stanicah na tléh leži, kér posteljís manjka. Slava miloserčnim možém in gospém, ki so po mestu nabéro milodarov začéli, de se bolnim s potrebnim ležišém na pomoč pride. Zdravniki in duhovni imajo z nevarnostjo lastniga življenja noč in dan opraviti, in že so zboleli na légarji 4 kirurgi in pa naš visoke časti vredni gosp. pater Benvenut, ki je v neutrudljivim spolnovanji svojih dolžnost v „nogradu gospodovim“ na ravno ti bolezní obležal in hudo zbolel. Bog daj! de bi se spet ozdravil, — celo mesto to želi. — Kolera je popolnoma zginila, čeravno pri nas ojstra zima še ni nastopila. — 15. dan tega mesca so bili po ministerskim razglasu vsi politiški vradniki (Beamte) svoje stare službe odvezani, in vsaki dan se radovedno pričakuje iz Dunaja zvediti, ktere vradnike je gosp. minister za nove službe izvolil, in kam je eniga in družiga postavil. — Zavolj neke razpertije med gledišnim vodjem in gospodično Vesel je zaostala napovedana igra „Divice orleanske“ — Jelačičeva igra „Rodrigo und Elvira“ je pa bila igrana, tode ni dopadla, pa je bila večidel tudi slabo igrana. Kakor slišimo, je sedanji ban to igro kot mladeneč pri nekakih 20 létih zložil — z ozeram na take mlade léta ne smemo preojstri biti v pretresu imenovane igre. — Ne malo smo se začudili pred nekimi dnevi v Dunajskih časopisih „Ost-Deutsche Post“ in „Wanderer“ brati, de so hotli „Ultraslovinci“ Šuselkotovi ženi koj pri njenim pervim nastopu v gledišu nasprotniki biti! Kaj se bo Ultraslovincam (!!) še vse podtikovalo, morebiti clo tisti medvedček, ki so ga unidan v Dunajskim mestu vstrelili? Pred ko ne ga je kak Slovenec nad Dunajčanje spustil. — Še bolj smešen je pa dopis v časopisu „Wanderer“ iz Ljubljane, ki vse graja, kar je Ljubljanskiga, tedaj tudi Ljubljanske časopise in se vé de posebno slovenske, ktere sovražnike nemšine imenuje! Visoko lažnjivi gospod M. J.! čmu z Vami bob v steno metati? pokažite na priliko nam le en Novični list, ki takó govori, in pred Vas bomo na koléna padli in Vas za odpušanje prosili. Slovinci niso nikdar sovražniki Nemcov bili, ampak se le zoperstavljajo tistim, ki — vkljub vstavi — zatirujejo slovenšino, de bi zatérta ostala, kakor je bila pred sušcam 1848. To, le to hočete Vi in Vaša stranka — pa ne bo dal! Vstava je osvobodila vse narode, in tudi Slovincam gré pravica, te dobrote, ktere silno potrebujejo, deležnim biti. Mi pa imamo prič na kupe, kakó nekteri svobodo za Slovence razlagajo. Ostudno je že od tega govoriti. Le nikar ne mislite, de ne vémo, kaj de je práv, in kaj ne, — in de se mar Vaših laži kdo boji! Smešno je dan današnji viditi, kakó nekteri časopisi v ravno tisti reči danes belo, jutri černo pišejo. Komej pred enim tednam je bil prav pravičen in pošten razsodek čez slovenske časopise v ravno tem listu — čez 8 dni pride temu ravno nasproten, de pošten bravec ne vé pri čim de je. Srenjski odbor Ljubljanskiga mesta je dopisniku M. J. tudi práv hvaležen za njegove opomíne, in kakor smo slišali, je

že dal vse gospode, ki se M. J. imenujejo, iskati, de bo praviga najdel, kér je zares škoda, de tak zveličar Ljubljanskiga mesta ni predsednik ali saj nar menj starašina mestniga odbora. Ljubljana bi vès drug obraz iméla, ko bi taki vstavoljubni možjé v srenjskim odboru sedeli! Mi nočemo s tem srenjskiga odbora zagovarjati in ga hvaliti, kakor de bi bil izgled drugim odboram, — ostudno pa je že tudi vedno zabavljanje čez mestne odbore na Dunaji kakor v Gradcu, v Celjovcu kakor v Ljubljani i. t. d. slišati, kakor de bi bili ti odbori vsiga slega krivi. Ali je Ljubljanski mestni odbor kaj menj storil, kot odbori družih mest, naj sodijo resnicoljubi možjé, ki véjo: kaj se je drugod zgodilo, in kaj je srenjski odbor sploh v stanu storiti. Star pregovor je: „de zabavljati je lahko, boljši storiti, pa težko.“ S serčnim veseljem bojo sedanji odborniki odstopili, kadar nova srenjska vstava pride — in nadjamo se čudeže viditi pod vlado noviga odbora, kterim mora biti gosp. M. J. predsednik. — Včeraj je dobil oddelk tukajšnjiga ogerskiga regimenta nanagloma povelje v Videm na Laško se podati. Na Laškim je še malo dobriga avstrijskiga duha. —

Novičar iz mnogih krajev.

Vsim tistim, ki so zavolj politiških pregreškov (pripomoči k puntu) za eno leto v ječo obsojeni bili, ki so pa polovico te kazni prestali in se milosti vredne skazali, so odpustili presvitli cesar 8 dan t. m. ostanjk kazni. — 10 dan t. m. je dala kervava sodha pred Dunajskim mestam vislice (gavge) napraviti, in na nje imé nekiga oficirja nabiti, ki si je lanskiga puntarskiga hudodelstva vdeležil, pa potem ušel. — Kako se ima pri razpertijah ravnati, ki bi se utegnile pri obravnavi gruntne odveze med nekdanjimi gruntnimi gosposkami in podložniki primeriti, je ministerstvo notrajnih oprav postave dalo, de razsodba taci razpertij, kolikor ne segajo v opravilo deželnih komisij, gre od 1. dneva t. m. civilnim sodnijam, in ne več politiškim gosposkam; policijska oblast politiških gosposk pa, če je treba posestnika zoper silo varovati, red in mir braniti, ostane popolnoma v poprejšnji veljavnosti. — Grajsina Cerhnice na Českim je perva, ki je s svojimi nekdanjimi položnimi že poravnala rajtingo gruntne in desetinske odveze. Grajsini Pribram in Dušnik imate s svojimi kmeti, kakor se bere, to reč že tudi zlo pri koncu. — K grajšaku in nekdanjimi ministru baronu Dobelhofu so prišli unidan njegovi podložni in ga prosili, de naj jim tiste šume, ktero so se že v letu 1847 za odpravo desetine in tlake plačati zavezali, nekoliko odpusti — in baron, bogat mož, jim je celo plačo odpustil. — Iz Bukovine se sliši, de se veliko roparskih trum in ciganov okoli klati. — Saeg je po nekterih krajih Ogorskiga tak, de po sežnji visok na polji leži. — Na Horvaškim je tako pomanjkanje živinske klaje, de jo morajo Horvatje iz bližnjiga Štajarskiga in Krajnskiga kupovati. — Od kmetov v Galicii se pripoveduje, de niso kaj pridni delavci, in če krompir in zelje dobro dorodí, je ondi težko delavcov dobiti. V Galicii je tedaj tale pregovor: Malo krompirja veliko delavcov — veliko krompirja, malo delavcov. — Dunajski časopisi oznanijo, de bo kmalo prišla nova postava za pôšle (Gesindeordnung) na dan, in de se bojo poselske bukvice vpeljale. — Francozje peljejo vojsko v severni Afriki zoper ondašnje ljudstvo. General Herbilon je 16. dan pret. mesca premagal sovražne trume, 200 mož pobil, in jim 300 kamel in 15000 ovác vzel.

Opomín. Zavoljo praznika v srédo se bojo prihodnje Novíce v četertek na svitlo dale.